

Skirnes Rejse

Eller Freys Elskov

Frey, Njörds Søn, havde en Dag sat sig på Hlidskjálv og så ud over al Verden; han så til Jötunheim og så der en fager Mø, som hun gik fra sin Faders Hus til Kvindestuen. Deraf fik han stor Hjertesorg. Skirne hed Freys Skosvend; ham bad Njörd at tale med Frey, og Skade sagde:

1.

Stå op Skirne!
gå at skifte
Ord med vort Afkom.
Spørg den vise,
hvem det mon være,
som hans Vrede volder.

Skirne.

2.

Visselig onde
Ord jeg venter,
om til Frey jeg sådant siger
og spørger den vise,
hvem det mon være,
som hans Vrede volder.-

3.

Sig du det Frey!
Fyrste blandt Guder!
som jeg vil vide:
Hvi sidde du ene
i de lange Sale
alle Dage, min Drot?

Frey.

4.

Hvi skal jeg sige
dig unge Svend
min tunge Trængsel?
Den skinnende Sol
stråler hver dag,
men aldrig på Ønskerne mine.

Skirne.

5.

Så store kan ej
dine Ønsker være,
at ej mig du dem turde betro.
Vi var unge sammen
i årle Tider;
vel tör vi hinanden tro.

Frey.

6.

I Gyms Gårde,
der så jeg gange
min elskede Mø;
hendes Arme lyste,
så at alting skinned
höjt i Luft og på Hav.

7.

Aldrig elsked
nogen Yngling
mere en Mø,
men ingen Mand,
hverken As eller Alf,
vil, at vi to mødes.

Skirne.

8.

Så giv mig da Hesten,
som bærer mig gennem
den mørke, truende Troldild,
og det Sværd,
som selv sig svinger
mod Jætters Æt.

Frey.

9.

Jeg giver dig Hesten,
som bærer dig gennem
den mørke, truende Troldild,
og det Sværd,
som selv sig svinger,
når en vis det holder i Hånd.

Skirne til Hesten.

10.

Mörkt er det ude;
det er tid, at vi ile
over fugtige Fjælde,
over Thursers Folk.
Enten frelses vi begge,
eller os begge tager
den onde og vældige Jætte.

Skirnes Rejse

Eller Freys Elskov

Skirne red til Jøtunheim til Gymses Gårde; der vare glubske Hunde bundne for Ledet af det Hegn, der var om Gerds Sal. Han red derhen, hvor en kvæghyrde sad på en Høj, og sagde til ham:

11.
Sig du mig, Hyrde!
som på Höjen sidder
og vogter alle Veje:
hvordan Ord jeg kan skifte
med den unge Mø
for Gymses glubske Hunde?

Hyrden.

12.
Er du død
eller til Døden viet?
Du, som kommer höjt til Hest!
Aldrig du får
et Ord at mæle
med Ymes gode Mø.

Skirne.

13.
Når man iler på Rejse
har man andet at gøre
end at klynke og klage.
Til én Dag
blev alt mit Liv
og min Skæbne bestemt.

Gerd.

14.
Hvad larmende Larm
lyder nu for mig
her i vore Huse?
Jorden ryster,
og rundt omkring os
skælve Gymses Gårde.

En Terne.

15.
En svend er derude.
Af Hest er han stegen.
Gangeren lader han græsse.

Gerd.

16.
Byd ham gå ind
at bænkes i Sal
og drikke den dyre Mjød.
Dog jeg det aner,
at ude står
min Broders Bane.-

17.
Hvad er det for en Alf
eller Søn af Aser
eller af vise Vaner?
Hvi kom du ene
over den flammende Ild
vore Sale at se?

Skirne.

18.
Ej er jeg Alf
eller Søn af Aser
eller af vise Vaner,
skönt ene jeg kom
over den flammende Ild
eders Sale at se.

19.
Her har jeg elleve
gyldne Æbler;
dem vil jeg give dig, Gerd!
for Frey at købe,
at Frey du skal agte
for den mest elskede Mand.

Gerd.

20.
Elleve Æbler
jeg aldrig tager
for Frier at föje.
Ej kan Frey og jeg,
mens i Live vi ere,
bygge sammen i Bo.

Skirne.

21.
Jeg byder dig Ringen,
den, som blev brændt
med Odins unge Søn.
Otte jævntunge Ringe
af den dryppe
hver niende Nat.

Gerd.

22.
Ej tager jeg Ringen,
om end den blev brændt
med Odins unge Søn.
Ej savner jeg Guld
i Gymses Gårde;
min Fader har fuldtop deraf.

Skirnes Rejse

Eller Freys Elskov

Skirne.

23.
Ser du dette Sværd, Mø!
det slanke, med Runer beskrevne,
som jeg holder i Hånden her?
Dit Hoved vil jeg hugge
af fra din Hals,
hvis Du ej til Vilje mig er.

Gerd.

24.
Aldrig jeg tåler
med Tvang at nødes
til Frier at föje.
Forvist jeg tror,
at om Gyne dig træffer,
da får I kamplystne at kæmpe.

Skirne.

25.
Ser du dette Sværd, Mø!
det slanke, med Runer beskrevne,
som jeg holder i Hånden her?
For dets Egg
segner den ældgamle jætte,
finder din Fader sin Død.

26.
Med Tryllekvist slår jeg;
tvinge jeg skal dig
mig til Vilje, Mø!
Jeg sender dig did,
hvor Mændenes Sønner
siden skal aldrig dig se.

27.
På Örnehøj
skal årle du sidde
med Ryg til Verden
og vendt mod Hel.
Mad være dig ledere
end Mændene er
den skinnende Snog.

28.
Et Undersyn du vorde,
når ud du kommer;
Hrimne på dig stirre,
alle over dig studse,
mere vidspurgt du vorde
end Guders Vogter.
Glo du kun frem bag Gærde.

29.
Vanvid, Lede,
Trolddom, Vildskab;
så øges dig Trængsel og Tårer.
Sæt du dig ned,
så skal jeg dig sige
din svare Skæbne,
din tvefolde Trængsel.

30.
Vætter skal Rædsel
dig volde den lange Dag
inde i Jætters Gærde.
Til Rimthursers Hal
skal i Dagenes Række
du ynkelig krybe,
du ussel kravle.
Gråd skal du få
istedetfor Gammen;
med Tårer skal i Trængsel du leve.

31.
Du skal være en trehovdet
Thurses kærling
eller ingen Mand eje.
Sorg skal dig slå,
Angst skal dig øde.
Som en Tidsel du være,
der sidder trængt
oppe i Udhusets Tag.

32.
Til Skov jeg gik,
til vilde Skov
for Ønskekvist at finde,
og Ønskekvist jeg fandt.

33.
Vred er dig Odin,
vred er dig Asernes vældige,
Frey blir dig fjendsk,
du fuleste Mø!
du vandt dig alle
Gudernes grumme Vrede.

34.
Hører det, Jætter!
Hører det, Rimthurser
Suttungs Sønner!
selve Asernes Skare!
hvordan jeg forbyder,
hvordan jeg forbander:
ved Mand skal ej Møen glædes,
Mand skal ej Møen nyde.

Skirnes Rejse

Eller Freys Elskov

35.

Hrimgrimne hedder den Thurs,
som dig skal have
nedenfor Liggittrets Led.
Der kan Trælle
ved Træets Rödder
dig Gede vand give.
Ædlere Drikke
aldrig du få!
Slig var din Vilje, Mø!
Slig er min Vilje, Mø!

36.

En Rune og trende
Tegn jeg dig rister:
vilde Lyster og Vanvid
og voldsom Uro;
men af jeg dem rister,
som i jeg dem risted,
hvis så det skal ske.

Gerd.

37.

Hil dig da, Svend!
Den kolde Kalk jeg dig rækker;
af Fortids Mjød er den fuld.
Dog havde jeg ventet,
at jeg Vaners Ætling
aldrig skulde elske.

Skirne.

38.

Om mit Ærind
må alt jeg vide,
för hjem jeg rider heden.
Når vil den mandvoksne
Sön af Njörd
Elskovs Møde du unde?

Gerd.

39.

Barre hedder
-vi kende den begge-
den lönlige Lund.
Der mon om ni Nætter
til Njörds Sön
Gerd sin Elskov unde.

Da red Skirne hjem. Frey stod ude og
hilste ham og spurgte om Tidene.

40.

Sig mig det, Skirne!
för du tager Sadel af hest
og et Fjed du går frem:
Hvad har du udrettet
i Jötunheim
mig eller dig til Vilje?

Skirne.

41.

Barre hedder
-vi kende den begge-
den lönlige Lund.
Der mon om ni Nætter
til Njörds Sön
Gerd sin Elskov unde.

Frey.

42.

Lang er en Nat;
lange ere to;
hvor kan jeg vente i tre?
Oft en Måned mig
mindre tyktes
end halv en Nat, når jeg higer.

---

16. Med Ordene: "min Broders Bane"
sigtes der til, at Frey dræbte Bele, Gerds
Broder.

28. Hrimne - et Jættenavn.

33. Asernes vældige = Thor.

36. Riste Runerne af = udslette dem.